

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 14C/9/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413216767
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2015:4413216767.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803 v konaní zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyňi: B. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., K., o zaplatenie 1.185,94 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 1.067,69 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.067,69 € od 2.1.2011 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu navrhovateľa titulom súdneho poplatku sumu vo výške 56,84 € a titulom trov právneho zastúpenia sumu vo výške 199,72 €, to všetko v mesačných splátkach po 50.- € splatných vždy do posledného kalendárneho dňa toho ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením či i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vo zvyšnej časti súd návrh z a m i e t a.

Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka dojednaná medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. a odporkyňou vo Všeobecných obchodných podmienkach k zmluve o poskytnutí účelovej pôžičky zo dňa 20.5.2010, uvedená v bode 12.2 v znení: "Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivkej Splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej Splátky. V tento deň sa Zmluvná pokuta stáva aj splatnou.", je ako neprijateľná, n e p l a t n á.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 18.7.2013 právny predchodca navrhovateľa (spoločnosť Consumer Finance Holding a.s.) súdu doručil návrh, ktorým sa domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu sumu 1.185,94 € spolu s príslušenstvom (úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.185,94 € od 2.1.2011 do zaplatenia) a náhradu trov konania na tom skutkovom základe, že odporkyňa so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. uzatvorila dňa 20.5.2010 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej jej boli poskytnuté finančné prostriedky, ktoré sa odporkyňa zaviazala splatiť 62 mesačnými splátkami po 27,34 € mesačne. Odporkyňa titulom pôžičky uhradila sumu 54,68 €. Keďže odporkyňa porušila svoje zmluvné povinnosti, listom zo dňa 19.12.2010 ju vyzval na okamžitú úhradu celej dlžnej sumy naraz. Nakoľko odporkyňa dlžnú sumu neuhradila, svojho nároku sa domáha súdnou cestou. Zároveň si uplatnil na zaplatenie i úrok z omeškania a náhradu trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku za návrh a trov právneho zastúpenia.

V priebehu konania súd pripustil zmenu účastníka na strane navrhovateľa (uznesením č.k. 14C/9/2015-30 zo dňa 27.1.2015).

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom odporkyne, oboznámením obsahu žiadosti a zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky, vypovedania zmluvy, kópie doručeníek, všeobecných obchodných podmienok, prehľadu splátok a úhrad, uznesenia č.k. 14C/9/2015-30 zo dňa 27.1.2015 a ostatných ku spisu pripojených listín, prečítaním a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi navrhovateľom a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. dňa 4.12.2013, navrhovateľ nadobudol od svojho právneho predchodcu pohľadávku voči odporkyňi titulom zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX, ktorá je predmetom tohto konania. Tunajší súd uznesením č.k. 14C/9/2015-30 zo dňa 27.1.2015 pripustil zmenu účastníka na strane navrhovateľa tak, že na miesto pôvodného navrhovateľa (spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s.) do konania vstúpila spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o..

Ako vyplynulo z predloženej zmluvy o pôžičke zo dňa 20.5.2010, predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 1.014,31 €. V zmluve bolo určené splácanie poskytnutej pôžičky v mesačných splátkach po 27,34 € s dobou splácania 62 mesiacov. Súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky. Ako vyplynulo z podania právneho predchodcu navrhovateľa zo dňa 19.12.2010, tento pre neplnenie zmluvných podmienok zo strany odporkyne túto vyzval na úhradu dlžnej sumy vo výške 1.078,61 € do 5 dní od doručenia upomienky. Odporkyňa predmetné podanie prevzala dňa 27.12.2010. Dlžnú sumu neuhradila. Zmluvný vzťah s odporkyňou bol ukončený k 19.12.2010. Z predloženého prehľadu úhrad vyplynulo, že odporkyňa právnenmu predchodcovi navrhovateľa zaplatila celkove sumu vo výške 54,68 €.

Navrhovateľ v priebehu konania zotrval na podanom návrhu na začatie konania.

Odporkyňa v priebehu konania uviedla, že s podaným návrhom súhlasí. Doplnila, že je poberateľkou starobného dôchodku vo výške 138,- € mesačne. Je však aj zamestnaná, pričom titulom pracovného pomeru jej je vyplácaná mzda vo výške 190,- až 200,- € mesačne. Jej pracovný pomer by mal trvať do decembra 2015, potom sa opätovne obnoví od marca 2016. Je vdova, na vdovský dôchodok jej však nevznikol nárok. Po dobu 18 rokov žila v spoločnej domácnosti so svojim druhom. Po jeho úmrtí zostala bývať v rodinnom dome, ktorý však titulom dedičstva prešiel do jej podielového spoluvlastníctva. Okrem nej sú podielovými spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti ďalšie tri osoby. V rodinnom dome v K. býva sama. Jej mesačné výdavky v súvislosti s bývaním predstavujú sumu 50,- € titulom zálohovej platby za elektrinu a 16,60 € polročne titulom spotreby vody. Tiež spláca dlh titulom televízie Magio mesačnou splátkou po 40,- €. V súvislosti so svojim zdravotným stavom má výdavky vo výške 20,- € mesačne. S ohľadom na svoje osobné, majetkové a zárobkové pomery požiadala súd o povolenie možnosti zaplataenia dlžnej sumy v mesačných splátkach vo výške 50,- € s lehotou splatnosti po 29. dni v mesiaci.

Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právnej vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b) citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka, s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 1.4.2004, predpisom *lex specialis*, s poukazom na 879f ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka. Súd teda vzťah účastníkov konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu a podľa zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p., súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 101 ods. 1 O.s.p. sú účastníci povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhnú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Občianske súdne konanie je ovládané dispozičnou zásadou a spravidla začína na základe návrhu na začatie konania (žaloby). Tento spôsob začatia konania predpokladá ustanovenie § 79 O.s.p. Iba v prípadoch, v ktorých to zákon *expressis verbis* pripúšťa, občianske súdne konanie môže začať aj na základe rozhodnutia súdu. Vo veciach, v ktorých sa konanie môže začať iba na základe návrhu (vždy tomu tak je v sporovom konaní), je podanie návrhu nevyhnutným predpokladom začatia konania. Z dispozičného princípu sporového konania vyplýva, že žalobca v žalobnom návrhu vymedzuje predmet konania po skutkovej a právnej stránke, a týmto jeho vymedzením je súd v zásade viazaný. Z viazanosti súdu *petitum* vyplýva, že súd nemôže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, ako sa domáhajú. Napriek tomu, že znenie zákona to neuvádza, bude nepochybné, že zásada viazanosti súdu *petitum* bude vyžadovať i to, aby súd neprisúdil iné plnenie, ako ktorého sa účastníci domáhali. Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzeným žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než aký bol predmetom konania vymedzený v žalobnom návrhu. Naopak, nie je však porušením zásady viazanosti súdu *petitum*, ak súd inak právne kvalifikuje skutok, ktorý bol predmetom konania. Právna kvalifikácia je vždy vecou súdu v zmysle zásady *iura novit curia*, preto ani právna kvalifikácia nie je obligatórnou náležitosťou žaloby (§ 79 O.s.p.). Rovnako nie je porušením *ne ultra petitum*, ak súd formulačne upraví *petitum* návrhu vo výrokovvej časti rozhodnutia, keď návrhu žalobcu vyhovuje. Súd musí výrokovú časť rozhodnutia formulovať tak, aby bola jasná, stručná, výstižná a predovšetkým materiálne vykonateľná.

V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacia zásada. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nespĺnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nespĺní povinnosť

tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti účastníka, ktorý nesplnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení stanovenú v § 101 a § 120 ods. 1 vety prvej O.s.p., alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec).

Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu.

Otázku splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci.

Navrhovateľ sa v tomto konaní domáhal zaplatenia pôžičky, sankčnej pokuty a pokuty za omeškanie, ktoré boli medzi účastníkmi zmluvy dojednané pre prípad porušenia zmluvy.

Podľa bodu 12.2. podmienok k zmluve o pôžičke si navrhovateľ uplatnil na zaplatenie i zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky, ktorá zmluvná pokuta je v zmysle bodu 12.2. všeobecných obchodných podmienok splatná v 30 deň po splatnosti jednotlivej splátky. Zmluvná pokuta bola dojednaná pre prípad omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky.

Podľa bodu 12.3. podmienok k zmluve o pôžičke, v prípade omeškania s úhradou jednotlivých Splátok je Klient povinný uhradiť Spoločnosti okrem Zmluvnej pokuty i Sankčný úrok vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. Sankčný úrok je splatný na výzvu Spoločnosti.

Navrhovateľ ako právny dôvod vzniku svojho uplatneného nároku udával zmluvu o pôžičke a teda súd sa musel zaoberať otázkou, či táto spotrebiteľská zmluva (podľa obsahu) bola uzavretá v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami.

V danom prípade sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal zaplatenia dlžnej sumy titulom poskytnutej pôžičky. Súd na predmetný záväzkovoprávny vzťah aplikoval príslušné ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj zákona č. 129/2010 Z.Z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, keďže predmetný záväzkovoprávny vzťah považoval za spotrebiteľský, pričom medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.). Súd mal v konaní preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou došlo dňa 20.5.2010 k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej boli odporkyni poskytnuté finančné prostriedky, ktoré sa zaviazala vrátiť právnemu predchodcovi navrhovateľa v mesačných splátkach po 27,34 € s dobou splácania 62 mesiacov, celkove vo výške 1.695,08 €. Odporkyňa titulom poskytnutého úveru uhradila len sumu 54,68 €. Navrhovateľ vyčíslil svoju pohľadávku nasledovne: titulom dlžnej istiny suma vo výške 1.067,69 €, titulom pokuty (pokuta omeškanie a pokuta sankcia) suma vo výške 118,25 €.

Z vykonaného dokazovania nebolo sporné, že právny predchodca navrhovateľa na základe zmluvy o pôžičke poskytol odporkyni úver vo výške 1.014,31 €. Taktiež nebolo sporné, že odporkyňa titulom úveru zo sumy 1.695,08 € zaplatila len sumu 54,68 €. Súd preto v časti zaplatenia uplatnenej istiny pozostávajúcej z nezaplatennej časti úveru vo výške 1.067,69 € návrhu vyhovel, keď odporkyňa dôvodnosť tejto pohľadávky nenamietala, tiež nepreukázala, že by došlo k zániku jej záväzku splnením alebo iným spôsobom. Súd priznal podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády 87/1995 Z.z. navrhovateľovi aj úroky z omeškania počnúc odo dňa 2.1.2011 (ku ktorému dňu už odporkyňa bola v omeškaní s plnením svojho záväzku, keďže predžalobná upomienka jej bola doručená dňa 27.12.2010 a lehota 5 dní na plnenie uplynula dňa 1.1.2011).

V časti uplatneného nároku na zaplataenie pokuty (pokuty omeškanie a pokuty sankcie) súd návrh zamietol, keď ohľadne pokuty upravenej v bode 12.2 všeobecných obchodných podmienok určil jej neprijateľnosť spôsobujúcu neplatnosť tejto zmluvnej podmienky. Neprijateľné zmluvné podmienky sú neplatné, na ich základe nevzniká právo navrhovateľovi na zaplataenie nárokov vyplývajúcich z takýchto zmluvných podmienok. Dojednanie upravené v bode 12.2. všeobecných obchodných podmienok súd považoval za neprijateľnú podmienku jednoznačne poškodzujúcu spotrebiteľa predovšetkým preto, že toto dojednanie nebolo dojednané v zmluve, bolo určené len vo všeobecných obchodných podmienkach. Pri uzatváraní zmluvy medzi jej účastníkmi bol použitý štandardný formulár s vopred určenými podmienkami a obsahom a preto odporkyňa ako spotrebiteľ nemohla ovplyvniť ich obsah.

Podľa názoru súdu sama tá skutočnosť, že pokuta (pokuta omeškanie) nebola uvedená v zmluve o poskytnutí pôžičky (ale bola upravená vo formulárovej podobe všeobecných obchodných podmienok), vnáša do tohto právneho vzťahu značný nepomer majúci dopad aj na vznik povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu, ktorej výška nebola ani vo všeobecných obchodných podmienkach ustálená. Prítom zmluvná pokuta predstavuje viacnásobný postih odporkyne za nedodržanie rovnakej zmluvnej podmienky, a to nedodržanie splátkového kalendára. Vo všeobecných obchodných podmienkach k zmluve o pôžičke veriteľ pre spotrebiteľa v neprehľadnej, zložitej formulovanej a miniatúrnych písmenami písanej forme zapracoval také zmluvné dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých dodávateľ predpokladá, že uniknú pozornosti spotrebiteľa. Súd pri zohľadnení všetkých týchto skutočností dospel k záveru, že dojednanie účastníkov zmluvy o zmluvnej pokute je neprijateľné a preto podľa ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka a aj podľa § 39 Občianskeho zákonníka (pre jeho rozpor s dobrými mravmi) neplatné. Na základe takéhoto neplatného zmluvného dojednania právemu predchodcovi navrhovateľa nevznikol nárok na zaplataenie uplatnenej zmluvnej pokuty, ktorej dôvodnosť a výšku navrhovateľ v konaní ani nepreukázal. Uvedené sa týka i dojednania o sankčnom úroku, ktoré dojednanie konštatujúc jeho neurčitost', nejasnosť, nezrozumiteľnosť súd považoval za neplatné. Z tohto dôvodu súd uplatnený nárok navrhovateľa vo zvyšnej časti zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V danej právnej veci bol navrhovateľ v časti konania o zaplataenie sumy 1.067,69 € s príslušenstvom úspešným účastníkom. Neúspech mal v časti konania o zaplataenie sumy 118,25 €.

Navrhovateľ si titulom náhrady trov konania uplatnil na zaplataenie náhradu zaplataeného súdneho poplatku za návrh vo výške 71,- € a náhradu trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby po 61,41 € (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd, návrh na zmenu účastníka), 2 x režijný paušál po 7,81 € (rok 2013), 1 x režijný paušál vo výške 8,04 € (rok 2014) a náhradu DPH, celkove titulom trov právneho zastúpenia sumu 249,46 €. S ohľadom na pomer úspechu a neúspechu účastníkov (keď navrhovateľ bol v konaní úspešný v rozsahu 90,03 % a neúspešný v rozsahu 9,97 %), súd priznal navrhovateľovi titulom náhrady trov konania sumu zodpovedajúcu 80,06 % ($90,03 - 9,97 = 80,06$) z celkových priznaných trov konania. Titulom zaplataeného súdneho poplatku tak súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 56,84 € (80,06 % zo sumy 71,- €) a titulom trov právneho zastúpenia sumu 199,72 € (80,06 % zo sumy uplatnenej náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré trovy boli zo strany navrhovateľa uplatnené v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Priznanú náhradu trov konania súd v súlade s § 149 ods. 1 O.s.p. zaviazal odporkyňu zaplatiť do rúk právneho zástupcu navrhovateľa.

Lehotu na plnenie súd určil v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p., keď vyhovel žiadosti odporkyne zaplatiť dlžnú sumu v mesačných splátkach po 50,- €. Súd považoval navrhovanú výšku splátky za primeranú pomerom odporkyne, výške dlžnej sumy a dobe splatenia, keď uloženie povinnosti zaplataenia dlžnej sumy v splátkach a ich výška s ohľadom na postavenie obchodnej spoločnosti navrhovateľa na finančnom trhu nijako neohrozí jeho ďalšie podnikateľské aktivity a ani vážne nezasiahne jeho majetkovú sféru.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.